

بود. این شرایط در حالی بود که به گفته برخی شاهدان، به اسرا سه روز آب و غذا نداده بودند.

این شرایط و ماجراهای بعدش، منجر به جنایتی شد که قتل عام هزاران اسیر را در پی داشت. عدد کشته‌های این جنایت را سه هزار، پنج هزار و حتی تا هفت هزار نفر هم ذکر کرده‌اند. اما چون هیچ وقت تحقیقات درست و دقیقی انجام نشد و حتی بعدها عده‌ای برخی از شواهد ماجرا را از بین بردند، هیچ وقت تعداد دقیق قربانیان این حادثه معلوم نشد.

عده‌ای از اسرای محبوس در داخل کانتینر، به خاطر تشنگی، کمبود هوا و خفگی کشته شدند. اما این تازه بخشی از جنایت بود. به شهادت شاهدان، که برخی از آنان سربازان دوستم بودند، به دستور ژنرال دوستم به روی این کانتینرهای مملو از جمعیت آتش گشودند و عده‌ای دیگر را هم به خاک و خون کشیدند. حتی پس از این جنایت‌ها هم ماجرا ادامه داشت. آنجا که افراد زنده مانده را از کانتینرها خارج کرده و با دستان بسته تیرباران کردند. حتی برخی شاهدان شهادت داده‌اند که برای اطمینان از مرگ همه افراد کشته شده در کانتینر به آنها تیر خلاص هم زده‌اند.

برای تیراندازی سربازان به کانتینرها شاهدان مختلفی وجود دارد. از راننده‌ها و سربازان حاضر در صحنه جنایت گرفته تا شاهدان محلی که کانتینرها را دیده‌اند که از آنها خون جاری بوده است. این شهادت‌ها یک نکته مهم دیگر را هم به ما نشان می‌دهند. آن نکته، حضور امریکایی‌ها در صحنه جنایت است.